

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XXIII. Idem Abbati Sanctæ a Genovesæ, Decano, & Cancellario
Parisiensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPVT XXIII.

Idem Abbati Sanctæ^a Genovesæ, Decano, & Cancellario Parisiensi.

EX parte in Christo dilectæ filia nobilis mulieris Comitissæ^b Blefenen. nuntii ad nostram præsentiam destinati sibi postulaverunt audientiam exhiberi, ut audiremus injurias, quas ei, & suis infert Ecclesia Carnotensis, quibus & dilecto f. S. Becco Canonico Carnotensi, qui pro ipsa stabat Ecclesia, dil. fil. R. tituli S. Anastasia Presbyt. Cardin. dedimus auditorem, in cujus præsentia proposuerunt nuntii Comitissæ, quod cum ipsius Comitissæ^c Præpositus de Firmitate de Villanova quendam latronem ceperit, qui furtum commiserat, & justitia fuerit inde facta, latro fuit à Comitissæ^d Ballivis per Capitulum Carnotense post factam justitiam requisitus, quia Capitulum in terra sua captum fuisse dicebat, afferentibus Ballivis e contra, ipsum fuisse captum in terra, in qua jus capiendi latrones, & alios malefactores habet eadem Comitissa, quoniam vir ejusdem, antequam signaculum crucis assumeret, erat in possessione juris illius, ut in illo loco, in quo captus ab ipso Capitulo dicebatur, hujusmodi jurisdictionem haberet: quod erant probare parati. Verum cum super hoc parendi juri sufficientem cautionem offerrent, canonici Carnotenses nihilominus terram ejusdem Comitissæ fecerunt per Divien. Archid. interdicto supponi, qui postmodum requisiti, ut ab eis sufficienti cautione recepta juri parendi, terram absolverent, eam recipere noluerunt, nisi prius solveretur emenda. Consequenter ven. f. n. Carnotensis Episcopus super hoc requisitus, & per literas Metropolita sui monitus diligenter, ut terram Comitissæ taliter absolveret, sicut de jure poterat, & debebat, idem à Capitulo jamdicto prohibitus hoc facere recusavit: dicebat enim Capitulum, hoc in Carnotensis Ecclesiæ^e privilegio contineri, quod nemini liceat excommunicatis, vel nominatim interdictis pro Canonicis Carnotensibus absque congrua satisfactione absolutionis beneficium indulgere. Videntes autem nuntii Comitissæ, quod datâ cautione absolvi non poterant, ut deberent, tam super hoc, quam aliis causis inter Comitissam, & Capitulum agitis, Metropolitanus audientiam appellavit, tam ipsam Comitissam, quam terram, & Ballivos ejus sub ejus protectione ponentes. *Et infra*: Metropolitanus autem cum partes essent in die præfixa præsentis, privilegio diligenter inspecto, testes hinc inde recepit, quibus ab officiali examinatis ipsius, & die partibus iterum assignato, procurator Comitissæ cum instantia postulabat publicari attestaciones receptas, ex abundantia de juri parendo sufficientem offerens cautionem, ut relaxaretur sententia interdicti: sed procurator Capituli è contrario allegabat, quod jamdicti privilegii ratione ab ipso terra non poterat, nec debebat absolvi, nisi prius Capitulo facta fuisset emenda, interpretando verbum illud, quod in privilegio continetur, videlicet, satisfactione congrua, pro emenda. Litigato igitur diutius super hujusmodi clausula, interloquutus est Metropolitanus jamdictus, se velle hujusmodi expositionem Ap. examini reservare, & super hoc diem partibus assignavit. *Et infra*: Ad intelligentiam autem clausulæ privilegii memorati credimus distinguendum, utrum in aliquem interdicti, excommunicationisque sententia sit prolata ex contumacia tantum; quia scilicet citatus stare noluit juri; vel etiam pro offensa, quia videlicet jussus noluit maleficium emendare. In primo casu credimus congruè satisfieri, ut hujusmodi sententia relaxetur, si sufficiens standi juri cautio tribuatur. In secundo verò casu, si offensa est manifesta, non credimus congruè satisfieri, ut hujusmodi relaxetur sententia, nisi sufficiens prius præstetur emenda. Si verò dubia est offensa, sufficere credimus ad relaxandam eandem, si parendi mandato competens satisfactio præbeatur.

NOTÆ.

^a Sanctæ Genovesæ.] Ita etiam legitur in tertia collectione sub hoc tit. cap. 7. De hoc monasterio adduxi nonnulla in cap. P. & G. de offic. deleg.

^b Præpositus.] Iudex videlicet, seu gubernator; nam etiam Magistratus sæculares Præpositi appellari solent, ut probavi in cap. 1. de arate, & qualis.

^c Blefenensis.] Rectius in hac sexta collectio-

ne legitur *Blefenensis*: Carnotensis enim Provincia olim suos habuit Comites; nam Theobaldus Ledgardis Viromandensis maritus eorum stirpem propagavit, ex cujus posteris defuncto sine liberis Theobaldo juniore Comite Blefensi & Carnotensi, Mathildis Ambasiæ Domina in Comitatu successit, de qua in præsentis agitur; & eâ sine prole obeunte, Comitatus devenit ad Joannem Castilioneum Comitem Blefensem, ipsius hæredem, ut refertur in *Gallia Christ. tom. 2. fol. 480.*

^d Ballivis

d *Bailivis.*] Bailivus apud Gallos idem significat ac officialis, & plerumque accipitur pro Pratore, seu iudice; quare & officium ipsum bailiva solet appellari. Probant, & illustrent Lindembrog in *Glossario legum antiq. verbo Bailivus.* Ioannes Vossius de *vitiis serm. lib. 2. c. 3.* & notavi in *cap. 8. de confirm. utili.*

e *Privilegio.*] Carnotense enim Capitulum eximii est decoratum privilegiis à Sede Apostolica, inter quæ illud refertur, quod nemini licet anathemate damnatum absolvere, nisi prius damni æstimatione pensata, ac damno satisfacto ipsi Capitulo, ut refert Renatus Chopin. *lib. 1. sac. pol. tit. 2. n. 4.* Cujus privilegii mentio fit in præsentis textu.

CAPVT XXIV.

Idem *Comitissa* a *Blesensi.*

CUM olim pro Canonicis Carnotensibus quoddam Capitulum contra te fuerat allegatum, quod dicebat in Ecclesia suæ privilegiis contineri, ut videlicet nemini liceat excommunicatis, vel nominatim interdictis pro Canonicis Carnotensibus, absque congrua satisfactione absolutionis beneficium indulgere. *Et infra:* Quia verò dum ansam solvimus, nondum dicimur ligavisse, propter hoc, quod eisdem Canonicis, velut asseris, proponentibus, illam esse offensam manifestam, non quæ iudici, nec quæ alii, sed quæ sibi tantummodo manifesta videtur, major ex illa dictione, videlicet Manifesta, scrupulus quæstionis emerit. Tuis igitur humilibus precibus inclinati, offensam nos rescribimus intelligere manifestam, quæ vel per confessionem vel probationem legitimam nota fuerit, aut evidentiâ rei, quæ nullâ possit tergiversatione celari.

NOTÆ.

- I. a *Comitissa Blesensi*] Ita etiam legitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 8.* Textus hic spectat ad casum textus præcedentis. b *Tergiversatione.*] Ut probavi in *cap. evidentiâ, de accusat.* ubi exposui quando quid dicatur manifestum, vel notorium.

CAPUT XXV.

Idem *Episcopo* & *Cantori* a *Atrebatensi.*

Abbate Sancti b Silvani Altiacen, olim viam universæ carnis ingressio, cum ejusdem loci monachi elegissent quendam de ipsius gremio in Abbatem, & ejusdem confirmationem electionis a bon. mem. Morinen. Episcopo nequissent aliquatenus obtinere, per procuratorem suum confirmationem ipsius à Sede Apostolica petierunt. Cæterum procurator monasterii S. c Bertini proposuit ex adverso, quod cum secundum approbatam consuetudinem, & privilegia Rom. Pont. Abbates Altiacem debeant de monasterio S. Bertini semper assumi, hujusmodi electio erat non immerito reprobanda, utpote contra consuetudinem diuturnam, & privilegia Sed. Ap. attentata; & Altiacen. monachi debeant de jure compelli, ut de monasterio beati Bertini personam idoneam sibi eligant in Abbatem. *Et infra:* Nos igitur depositionibus testium coram delegatis à nobis iudicibus productorum diligenter inspectis, invenimus sufficienter esse probatum, quod xl. annis, & infra, monachi Altiacen. Abbatem sibi de S. Bertini monasterio elegerunt, ita quod infra præscripti temporis spatium de præfato Cœnobio VII. fuerunt in Altiacenses Abbates assumpti. *Et infra:* Et cum quadam vice Garmum Altiacen. monachum elegissent, ejus electio robur habere non potuit donec apud monasterium S. Bertini professione facta, post aliquantulum temporis, quando scilicet ejusdem loci Abbati, & conventui placuit, in Altiacen. extitit Abbatem assumptus. Ex privilegiis quoque Rom. Pont. monasterio S. Bertini concessis argui poterit evidenter, Altiacen. Abbatem fore de S. Bertini collegio eligendum. Nimirum privilegio fel. rec. Paschalis Pap. præd. n. hujusmodi capitulum apparet insertum: Subrogationem Abbatis penes monasterium S. Silvani apud Altiacen. juxta præteriti temporis morem, in vestra semper concedimus dispositione persistere. Cujus verbis bon. mem. Innocentius Pap. præd. n. prorsus inhæsit. In privilegio quoque d Calixi II. Papæ hujusmodi capitulum invenitur: Porrò juxta Domini præd. n. sanctæ mem. Paschalis Pap. decretum, Abbatis subrogationem penes Altiacen. non aliunde, quàm de vestro monasterio fieri Ap. auctoritate decernimus. Ad hæc autem pars adversa respondit, quod si evidenter per depositiones testium probaretur, quod infra prædicti temporis spatium